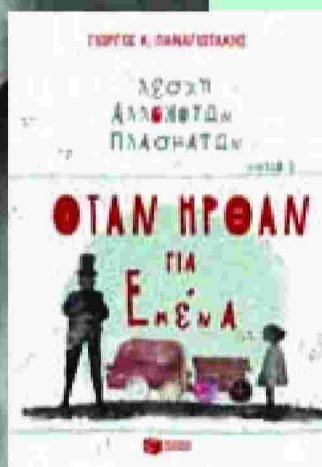

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΟΚΟΤΩΝ ΠΛΑΣΜΑΤΩΝ

Ένας πολύ αγαπητός συγγραφέας της νέας γενιάς και τα γεμάτα φαντασία και ελκρινεία βιβλία του

της ΗΡΩΣ ΠΑΡΑΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

Όταν ο Γιώργος Παναγιωτάκης ήταν μικρός έλεγε ότι θα γίνει εξερευνητής ή, αν δεν τα κατάφερνε, συγγραφέας. Όταν όμως μεγάλωσε, εργάστηκε στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση. Επίσης δούλεψε σαν συντάκτης σε περιοδικά και ιστοσελίδες και έγραψε σενάρια για ταινίες και βιντεοπαιχνίδια. Τελικά έγινε και συγγραφέας. Του αρέσουν οι ιστορίες με καλό τέλος, αλλά παραδέχεται ότι και οι υπόλοιποι μπορεί να έχουν τη χάρη τους. Προερχόμενος από τον κόσμο της δημοσιογραφίας, γράφει μεταξύ άλλων στην ATHENS VOICE, αλλά έχει χαρίσει σε μικρά και μεγάλα παιδιά δουλεμένα βιβλία με φαντασία, ανατροπές και σύγχρονη γραφή. Έχει γράψει μεταξύ άλλων τα εφηβικά-νεανικά μυθιστορήματα «Αλάστρα - Το βιβλίο των δύο κόσμων» (εκδ. Πατάκη) και τα δύο βιβλία της σειράς «Λέσχη Αλλόκοτων Πλασμάτων» (εκδ. Πατάκη), με πιο πρόσφατο το «Όταν ήρθαν για εμένα» που κυκλοφόρησε το Δεκέμβριο. Μας μίλησε για τα βιβλία του και τον τρόπο που προσεγγίζει τη νεανική λογοτεχνία, ενώ αν όλα πάνε καλά υπόσχεται να κυκλοφορήσει σύντομα και το τρίτο βιβλίο της σειράς των Αλλόκοτων Πλασμάτων.

Η φαντασία και ίσως ο μαγικός ρεαλισμός φαίνεται να είναι είδη που αγαπάτε πολύ. Πιστεύετε ότι τα παιδιά και οι νέοι θα έχουν πάντα ανάγκη το παραμύθι και τη φαντασία; Τα έχουμε όλοι ανάγκη, νομίζω. Η φαντασία, το όνειρο, η προσδοκία, η επιθυμία, η ελπίδα και γενικά τα άυλα «πράγματα» είναι αναπόσπαστα κομμάτια της ύπαρξής μας. Το ίδιο βέβαια και τα χειροπιαστά. Το παραμύθι και η πραγματικότητα είναι οι δύο όψεις του κόσμου μας. Μεταξύ φαντασίας και ρεαλισμού, λοιπόν, προσπαθώ και εγώ να βρω τον δρόμο.

Γιατί επιλέξατε να ασχοληθείτε με το παιδικό βιβλίο; Αυτή είναι μια ερώτηση την οποία πάντα δυσκολεύομαι να απαντήσω. Ίσως το κάνω επειδή το παιδικό και κυρίως το εφηβικό βιβλίο καταπιάνονται συνήθως με ιστορίες μετάβασης και ενηλικίωσης. Με ιστορίες που κοιτούν μπροστά και ως εκ τούτου διαπνέονται από μια αύρα ελπίδας. Θα κλέψω μια όμορφη φράση από τη συγγραφέα -και φίλη- Μαρία Παπαγιάννη: «Τα παιδιά πιστεύουν ακόμα στην ουτοπία και στην ανάγκη να πολεμήσουν για αυτήν. Και εμένα μου αρέσει να βαδίζω μαζί τους».

Τι προσπαθείτε να κάνετε εσείς όταν γράφετε; Με άλλα λόγια, ποιο «στόχο» της λογοτεχνίας θεωρείτε ότι υπηρετείτε με τα βιβλία σας; Ο πρωταρχικός μου στόχος είναι να γράφω ιστορίες που θα διαβαστούν και θα συναρπάσουν. Που θα δημιουργήσουν αγωνία, ανησυχία, συγκίνηση, γέλιο, προβληματισμούς, ψυχαγωγία. Που θα φωτίσουν από διαφορετικές πλευρές ένα θέμα και θα κάνουν τον αναγνώστη, αλλά και εμένα, να περιπλανηθούμε σε άγνωστα μονοπάτια. Πιστεύω απόλυτα στην απόλαυση της ανάγνωσης. Αντίθετα, δεν συμπαθώ ιδιαίτερα τα μηνύματα. Δεν θέλω δηλαδή τα γραπτά μου να δίνουν διδασκίες ή να χειραγωγούν τον αναγνώστη.

Πώς επιλέγετε τα θέματα, τις τοποθεσίες όπου διαδραματίζεται η πλοκή ή τα ονόματα των χαρακτήρων; Υπάρχουν στοιχεία όπως το χιούμορ ή

άλλες νόρμες γραφής που συνειδητά επιλέγετε για συγκεκριμένους σκοπούς; Κάθε βιβλίο έχει τις δικές του ανάγκες, τις οποίες είσαι υποχρεωμένος να βρεις και να υπηρετήσεις. Το ύφος, λοιπόν, όπως και όλα τα επιμέρους στοιχεία (τόποι, ονόματα κ.λπ.) έρχονται από μόνα τους. Κάποιες φορές η έρευνα γύρω από ένα θέμα σου αποκαλύπτει πράγματα που δεν γνώριζες. Υποχρεώνεσαι έτσι να διαφοροποιήσεις το αρχικό σχέδιο ή να κάνεις ριζικές αλλαγές. Το χιούμορ, πάλι, είναι δομικό στοιχείο των βιβλίων μου. Συνήθως το χρησιμοποιώ συνειδητά επειδή μπορεί δώσει τη δυνατότητα για απρόσμενες και «λοξές» αναγνώσεις.

Γιατί επιλέγετε να «μιλήσετε» σε νέους για φαινόμενα όπως ο ρατσισμός, που θίγετε συγκεκριμένα στο πιο πρόσφατο βιβλίο σας «Όταν ήρθαν για μένα»; Πώς πιστεύετε ότι πρέπει να προσεγγίζει η παιδική λογοτεχνία τα «δύσκολα» ζητήματα ώστε να ευαισθητοποιεί τους νέους, αποφεύγοντας μάλλον το διδακτικό; Το βασικό είναι, νομίζω, να μη μιλάς αφ' υψηλού. Τα θέματα αυτά είναι δύσκολα για όλους μας. Συχνά μάλιστα δεν είμαστε σε θέση να δώσουμε απαντήσεις ή να προτείνουμε συγκεκριμένες λύσεις. Παρ' όλα αυτά, δεν μπορούμε να τα αποσιωπούμε ή να τα προσπερνάμε με ελαφρά πηδηματάκια. Η λογοτεχνία οφείλει να συνομιλεί με την εποχή της. Να βλέπει κατάματα τα προβλήματα και να μη φοβάται να καταπιαστεί με μεγάλα ζητήματα, όπως είναι η μισαλλοδοξία ή ο ρατσισμός.

Αλλάξατε τον τρόπο που γράφετε ή τις ιστορίες σας προκειμένου να «συνατήσετε» τα σημερινά παιδιά και τους νέους με τις ψηφιακές προσλαμβάνουσες; Πιστεύετε ότι το παιδικό και νεανικό βιβλίο πρέπει να αλλάξει τις νόρμες του για να προσεγγίσει αυτό το απαιτητικό κοινό που μάλλον ολοένα παίρνει τις αποστάσεις του από τη λογοτεχνία; Καλώς ή κακώς, η ψηφιακή τεχνολογία βρίσκεται παντού γύρω μας και επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε, επικοινωνούμε ή σκεφτόμαστε. Δεν αφορά, δηλαδή, μονάχα τα παιδιά και τους νέους, μα όλους μας. Από την άλλη μεριά, είναι νομίζω λάθος να πασιζεις με νύχια και με δόντια να «μιλήσεις τη γλώσσα των νέων». Πρώτον, επειδή αυτή η γλώσσα δεν υπάρχει -οι νέοι δεν είναι ένα πράγμα- και, δεύτερον, επειδή αν το κάνεις, το πιθανότερο είναι να θυμίζεις τον κλασικό θείο που σπεύδει να «κάτσει με τη νεολαία» στα οικογενειακά τραπέζια. Το κοινό των παιδιών, των εφήβων και των νέων είναι πράγματι απαιτητικό, για αυτό οφείλεις να το αντιμετωπίσεις με απόλυτη ειλικρίνεια.

Μετά την τελευταία σας κυκλοφορία τον περασμένο Δεκέμβριο, ετοιμάζετε κάτι νέο; Να περιμένουμε άμεσα μια επόμενη κυκλοφορία στη σειρά «Λέσχη Αλλόκοτων Πλασμάτων»; Αυτή την εποχή βρίσκομαι ακόμα βυθισμένος στον κόσμο της Λέσχης Αλλόκοτων Πλασμάτων. Τελευταία, μάλιστα, προσπαθώ να αντιμετωπίσω ορισμένα πολύ συγκεκριμένα προβλήματα των ηρώων της. Κάποιοι δυσκολεύονται να ανταπεξέλθουν στις προκλήσεις που παρουσιάζονται, άλλοι έχουν ερωτευτεί και δεν ξέρουν πώς να το χειριστούν. Γενικά, τα αλλόκοτα παιδιά έχουν σε μεγάλο βαθμό ανεξαρτητοποιηθεί και έχουν δημιουργήσει τις δικές τους ανάγκες. Επίσης, έχω την αίσθηση πως πρέπει να κλείσει ο αφηγηματικός κύκλος που άρχισε με το «Μυστικό Καταφύγιο» και συνεχίστηκε με το «Όταν ήρθαν για εμένα». Οπότε ναι, αν όλα πάνε καλά, το επόμενο βιβλίο μου θα είναι το τρίτο της σειράς. **■**